

Rond 65% van de deelnemers ontvingen geld.

Wij weten dat het weinig is, maar toch hebben ongeveer 65% van de deelnemers in de plantages inmiddels van ons geld ontvangen. Het is niet veel, maar het is de kapopbrengst en dat is waarop u volgens het contract recht heeft.

Het hier misschien de plaats om een misverstand uit de weg te ruimen. Sommigen schijnen te denken dat vanwege de kleine uitkering wij met de grote pot gaan schuiven. Niets is minder waar. Hoe het ingelegde geld besteed is staat in de nieuwsbrief van maart 2012. Van de kap voor de bio-energie hebben wij netto geen cent. Alleen als wij kappen en transporteren brengen wij daarvoor de kosten in rekening, zonder enige winst. Maar dat behoort dan ook niet tot onze contractuele verplichtingen. De leider van het project, J.Berkouwer, ontvangt geen salaris en ook geen reis- of verblijfkosten of enige andere vergoeding. In de gegeven situatie vinden wij dat ook normaal.

Het percentage van 65 is enigszins geflatteerd want de gakapte plantages bevatten hoofdzakelijk kleine percelen. Ook bij geringe inkomsten kunnen dan al velen worden betaald.

Wij zijn niet trots op het resultaat, maar wij zijn wel een van de weinige groenfondsen die het gesloten contract nakomt. Maar van de opbrengsten hadden wij veel meer verwacht. De economische recessie en vooral het inzakken van de bouwsector heeft hier een spaak in het wiel gestoken.

Afkoopakties.

Als deze nieuwsbrief verschijnt is de afkoopactie voor de 22-jarige contracten afgelopen, uitzonderingen daar gelaten. De kortlopende contracten (7 of 8 jaar) kunnen echter nog afkopen. Dat kan interessant zijn voor hen die snel geld willen. De volgende uitkering uit de bio-energie zal naar de huidige verwachting nog wel zeker een half jaar op zich laten wachten en is ook enigszins onzeker. Voor inlichtingen: J.Berkouwer, tel 0655188735.

Mededeling voor hen die hun 22-jarige contract willen uitdienen.

Een zeer gering deel van de 22-jarige contracten heeft niet gekozen voor de bio-energie. Na de afkoopactie, waarvan zeer velen gebruik hebben gemaakt, gaat het nog om ruim 30 ha. Rond half oktober zullen wij deze groep deelnemers uitnodigen voor overleg. Zij hebben allen een perceel dat is geplant in 1998. Dat kan men controleren met behulp van de jaarringen van de bomen die tijdens de laatste dunning zijn gekapt. Na 22 jaar, dus in 2019, na 8 groei jaren, wordt ook deze plantage gekapt. Wij zullen voor half oktober een beheersplan toesturen waarop men kan reageren en waarover kan worden gediscussieerd. Verder zullen wij ons verantwoorden over het gevoerde beleid. Suggesties voor verbetering zijn welkom, mits in een eventueel noodzakelijke financiering is voorzien. Want buiten de normale beheerskosten zijn geen middelen beschikbaar. De gelden die uit de verkoop voor de bio-energie beschikbaar komen zijn immers bestemd voor hen die daarvoor kozen.

Sommigen zijn bang dat het hele robiniaproject als een pudding in elkaar zakt omdat het nog maar zo klein is (en volgens sommigen de leider zo oud en/of in bovenmatige mate blootgesteld aan het risico onder de tram te komen die er overigens niet is). Ook daarom kozen velen voor de bio-energie. Dat laatste is gezien de ervaringen een goed idee. Maar wij zien naar de mens gesproken geen bijzondere reden waarom het project niet netjes afgerond zou kunnen worden en daarmee zijn wij al een eind gevorderd. Al zijn de perspectieven voor deze kleine groep 22-jarige contracten somber, wij versagen niet.

Bosbouwkundige rapporten

Vanaf voorjaar 2012 zijn wij gaan kappen voor de bio-energie. Dat gebeurt op verschillende percelen. Dat brengt mee dat de situatie op de plantages voortdurend verandert en conclusies korte tijd later al weer achterhaald zijn. Vele percelen bestaan al niet meer. Voor een bosbouwkundige brengt dit mee dat het onmogelijk is op verantwoorde wijze een houdbaar totaaloverzicht te maken. Voor velen (ongeveer 65%) is dat ook niet meer van belang, want hun contract is afgewerkt. De rest volgt zo spoedig mogelijk.

Geldelijke zaken.

In de jaren 2007 tot en met 2011 hebben wij telkens verslagen gepubliceerd in de nieuwsbrieven op de site en daarin verantwoording afgelegd. Daartoe zijn wij niet verplicht. Maar wij doen meer dan verplicht en over dat meerdere, de verkoop, voelen wij ons verplicht opening van zaken te geven. Vanaf 2012 hebben wij geen paalhout meer geproduceerd omdat het verliesgevend was. Er waren wel de normale beheersactiviteiten. Daaronder valt niet een dunning waarvan de planning was dat hij netto-opbrengsten zou brengen. Dat was helaas niet het geval. De dunning heeft plaatsgevonden op ongeveer 45 hectaren met 22-jarige contracten. De kosten bedroegen 560 euro per ha, die slechts door 2 deelnemers zijn betaald. Slechts een handvol anderen nam de moeite te motiveren waarom zij dat niet deden. De rest zweeg. De 2 hebben wij inmiddels terugbetaald en met de overigen zullen wij proberen een andere oplossing te vinden.